

AKOB

AKDENİZ OPERA ve BALE KULÜBÜ KÜLTÜR - SANAT DERGİSİ 35
Mediterranean Opera and Ballet Club Culture and Art Magazine

A Chat
with Composer
Jake Heggie

Besteci
Jake Heggie
İle Bir
Sohbet

Dansa Âşık Bir Kuğu:
Meriç Sümen

Othello in the
Seraglio
Othello Sarayda

FLÜTİST

HALİT
TURGAY

Fotoğraf: Mehmet Çağlarer

A Chat with Jake Heggie

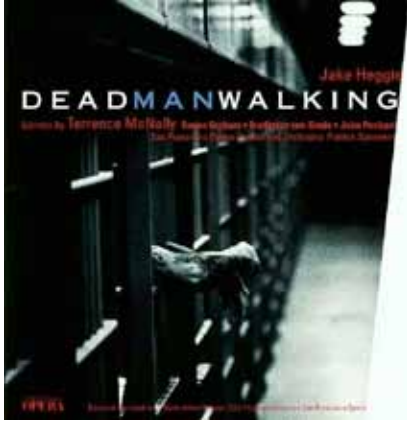
Composer Jake Heggie (Photo by Art & Clarity).

Besteci Jake Heggie ile Bir Sohbet

Ömer Eğecioğlu
Santa Barbara, CA, ABD
omer@cs.ucsb.edu

San Francisco-based American composer Jake Heggie is the author of upwards of 250 art songs. Some of his work in this genre were recorded by most notable artists of our time: Renée Fleming, Frederica von Stade, Carol Vaness, Joyce DiDonato, Sylvia McNair and others. He has also written choral, orchestral and chamber works. But most importantly, Heggie is an opera composer. He is one of the most notable of the younger generation of American opera composers alongside perhaps Tobias Picker and Ricky Ian Gordon. In fact, Heggie is considered by many to be simply the most successful living American composer.

Heggie's recognition as an opera composer came in 2000 with *Dead Man Walking*, with libretto by Terrence McNally, based on the popular book by Sister Helen Pr jean. There followed a string of operas, including *Three Decembers* (2008), *Moby-Dick* (2010), *The Radio Hour* (2014), and *Great Scott* (2015). A happy mix of collaboration with first rate librettists, an intuitive feeling for the stage and a gift for melody made him very much in demand. His latest work, which is still in progress and slated to open in December 2016 in Houston, is *It's a Wonderful World*.

Two audio recordings of Heggie's *Dead Man Walking*.

Left: San Francisco Opera Chorus and Orchestra, Patrick Summers, conductor (Alliance), World premiere recording, Susan Graham (Sister Helen Prejean), John Packard (Joseph De Rocher), Frederica von Stade (Mrs. Patrick De Rocher); Right: Live Recording from Houston Grand Opera 2011, Patrick Summers, conductor (Virgin Classics), Joyce DiDonato (Sister Helen Prejean), Philip Cutlip (Joseph De Rocher), Frederica von Stade (Mrs. Patrick De Rocher).

Heggie's *Dead Man Walking* operasının iki kaydı:

Solda: San Francisco Opera Koro ve Orkestrası, Şef Patrick Summers (Alliance, 2000), Dünya prömiyeri kaydı, Susan Graham (Rahibe Helen Prejean), John Packard (Joseph De Rocher), Frederica von Stade (Bayan Patrick De Rocher); Sağda: Houston Grand Opera'dan canlı kayıt, Şef Patrick Summers (Virgin Classics, 2011), Joyce DiDonato (Rahibe Helen Prejean), Philip Cutlip (Joseph De Rocher), Frederica von Stade (Bayan Patrick De Rocher).

Heggie was born in Florida, lived in California and Ohio, and went to music school at the University of California Los Angeles. He was classically trained in piano and composition but a problem with his right hand forced him to change course. He started working as a public relations marketing writer for the San Francisco Opera while composing songs on the side. His work was championed by none other than mezzo-soprano Frederica von Stade, and the impresario and general director Lotfi Mansouri of San Francisco Opera took a chance on Heggie and gave him a major opera commission. Mansouri also introduced him to Terrence McNally, which resulted in *Dead Man Walking*. The opera was remarkably well received and has gone on to have the life that it has seen with upwards of 50 productions worldwide to date. Based on the human drama of a death row inmate - that also gave us the powerful movie of the same name - *Dead Man Walking* is a poignant operatic experience based on an extremely relevant topic structured around a well-written libretto and beautiful, accessible music.

Gen ç Amerikalı besteci Jake Heggie şimdiye kadar 250'den fazla şarkıya imzasını atmış bir müzisyen. Üstelik bu şarkılar günümüzün en ünlü ses sanatçıları tarafından yorumlanıp kaydedilmiş: Ren e Fleming, Frederica von Stade, Carol Vaness, Joyce DiDonato, Sylvia McNair bu sanatçıların arasında yer alıyor. Heggie'nin diğer eserleri arasında koro ve orkestra için çalışmalar ve ayrıca oda müziği parçaları var. Ama kendisi en başta bir opera bestecisi olarak tanınıyor. Jake Heggie'nin yanısıra günümüzde beğenilen Amerikalı genç kuşak opera bestecileri arasında belki Tobias Picker ve Ricky Ian Gordon sayılabilir. Ama gerçek řu ki, Heggie yaşayan Amerikalı bestecilerin en başarılısı olarak kabul ediliyor.

Heggie'nin opera bestecisi olarak parlamaya başlaması Rahibe Helen Pr jean'in popüler kitabından Terrence McNally tarafından uyarlanan libretto üzerine besteledi i ve ilk gösterimi 2000 yılında yapılan *Dead Man Walking* ( l m Yolunda) operasına gidiyor. Bu operanın kazandığı başarıyı aralarında *Three Decembers* (2008), *Moby-Dick* (2010), *The Radio Hour* (2014) ve *Great Scott* (2015) olmak üzere bir dizi opera izledi. Birinci sınıf libretto yazarları ile çalışma şansını elde etmesi, sahne sanatının inceliklerini içgüdüsel olarak kolayca kavraması ve melodi yazmaktaki yeteneği onu en talep edilen besteciler arasında başa çıkarmakta gecikmedi. Bestecinin řu anda üzerinde çalışmakta olduğu ve 2016 Aralık'ta ilk gösterimi Houston'da yapılması planlanan son eseri ise *It's a Wonderful World* (şahane Hayat) filminin operaya uyarlaması.

Heggie, ABD'nin doğu kıyısında, Florida eyaletinde doğdu. Çocukluğunda ailesi ile kısa bir süre Kaliforniya'da, daha sonra da bir süre Ohio'da yaşadı. Müzisyen olmak üzere Kaliforniya Üniversitesi Los Angeles'ın

Jake Heggie with one of the early champions of his music, the eminent mezzo-soprano Frederica von Stade (Photo: Courtesy San Francisco Opera).

Jake Heggie ve eserlerinin ilk destekçilerinden ünlü mezo soprano Frederica von Stade (Fotoğraf: Courtesy San Francisco Opera).

Composer Jake Heggie with soprano Joyce DiDonato (diva Arden Scott in the opera) in the premiere of Heggie's *Great Scott* in Dallas (Photo: Courtesy of Dallas Opera).

Besteci Jake Heggie ve soprano Joyce DiDonato. DiDonato *Great Scott*'un Dallas prömiyerinde diva Arden Scott'u seslendirdi. (Fotoğraf: Courtesy Dallas Opera).

After the success of *Dead Man Walking*, Heggie continued his ascent as an operatic composer in most notably the adaptation of Herman Melville's classic novel *Moby-Dick* with librettist Gene Scheer.

Following its 2010 premiere in Dallas, *Moby-Dick* was shown in many opera houses in the United States, Canada and Australia and loved by the public. Los Angeles Opera's 30th Anniversary 2015-16 season also included the company premiere of *Moby-Dick* and the European premiere is in the works. The Gramophone Magazine praised the opera as "*Moby-Dick* emerges as an opera that has everything, and takes its place alongside the esteemed oceanic operas *Billy Budd* and *L'amour de loin*." Indeed, the story of the making of the opera was documented as a colorful book by Robert K. Wallace appropriately titled "*Heggie and Scheer's Moby-Dick: A Grand Opera for the 21st Century*."

Another cooperation with Gene Scheer was *The Radio Hour*, a one act opera for chamber choir, silent actress and chamber orchestra (clarinet, alto sax, percussion, piano, violin, cello, bass), which premiered in Costa Mesa, California in 2014.

Heggie's most recent opera *Great Scott* premiered at Dallas at the end of October, 2015. It is set to open in San Diego in May 2016. Based on an original libretto by Terrence McNally, *Great Scott* is the story of the diva Arden Scott coming home to save the local opera company, set in the world of contrasting commercial and cultural interests, delineating the struggle and human passions for arts on one hand and professional sports on the other.

müzik okuluna yazıldı. Hedefi klasik piyano ve kompozisyon eğitimi almakta ama sağ elinde ortaya çıkan bir sorun onu ister istemez başka bir yöne itti. San Francisco Opera'da Halkla İlişkiler bölümünde pazarlamacı olarak çalışmaya başladı. Bir taraftan da şarkılar besteliyordu. Şansı varmış ki bu şarkıları çok beğenen ünlü mezo soprano Frederica von Stade, Heggie'ye destek oldu. Sonuçta San Francisco Opera'nın genel yönetmeni ve menejeri Lotfi Mansuri, Heggie'den yeni bir opera yazmasını istedi ve onu yazar Terrence McNally ile tanıştırdı. Bu işbirliğinin sonucu *Dead Man Walking* operası oldu. Çok sevilen bu eser günümüze kadar dünya çapında gerçekleştirilen elliden fazla yapımla bir fenomen oldu denilebilir. Bir idam mahkûmunu konu alan opera bütün insanları ilgilendiren bir çıkmazı ve temel soruyu anlaşılabilir bir müzikle ifade ediyor. 1995'te Susan Sarandon ve Sean Penn'in rol aldığı aynı adlı film de çok beğenilmişti.

2010 yılındaki Dallas dünya prömiyerinden sonra *Moby-Dick* operası Amerika Birleşik Devletleri, Kanada ve Avustralya'da birçok operanın repertuarında yer aldı ve izleyicilerin büyük beğenisini kazandı. Los Angeles Opera'nın 30. kuruluş yıldönümü olan 2015-16 sezonunda bu şehirde gösterildi. Yakında eser Avrupa yolcusu olacak. Gramophone dergisi "*Moby-Dick* her açıdan mükemmel olarak *Billy Budd* ve *L'amour de loin* gibi denizciliği konu alan saygıdeğer operaların yanında yerini alacak" diyerek eseri övüyordu. Robert K. Wallace'ın da *Moby-Dick*'in yaratılış serüvenini belgelediği çok renkli bir kitabı var. Kitabın başlığı operanın karakterine uyar bir şekilde "Heggie ve Scheer'in *Moby-Dick*'i: 21. Yüzyıl için bir Büyük Opera."

Bestecinin librettist Gene Scheer ile ortak gerçekleştirdiği bir başka yapıt da *The Radio Hour*. Küçük koro, sahnede sessiz bir oyuncu ve oda müziği topluluğu (klarnet, alto saksofon, vürmalı çalgılar, piyano, keman, viyolonsel, bas) için yazılan bu eserin prömiyeri 2014 yılında Kaliforniya'da Costa Mesa şehrinde yapıldı.

Heggie's current project is titled *It's a Wonderful Life*. It is of course based on the unforgettable 1946 Frank Capra movie starring James Stewart and Donna Reed, in which an angel comforts a despairing businessman on the verge of suicide by magically showing to him what life would have been like without his presence. According to Heggie, the libretto by Gene Scheer is not simply the movie adapted to stage, it is a whole new world invented by him to tell that story. The work was commissioned by the Houston Grand Opera and will open there in December of 2016. Following that there are plans to do it in San Francisco as well.

I had the following chat with the friendly, humorous and highly articulate Jake Heggie in December, 2015.

Hi Maestro.

Oh, please call me Jake!

Thank you for taking the time to talk with me. I have a few questions for you for the Mediterranean Opera and Ballet Magazine "AKOB" published in Mersin. This interview will appear there in English and in Turkish.

That's wonderful!

First of all, congratulations on the Dallas premiere and the success of your latest opera, *Great Scott*. It must have been very satisfying. What did you think of the final result?

I was thrilled. It took four years of work to create it and you are going on the goodwill of everyone involved, because of course creating an opera is so massive and all so abstract - until the opening night. That's the first time not only the audience hears it but it's really the first time that everyone involved in creating it hears it too. We don't get to do preview performances like they do with Broadway plays and musicals where you can change things every day in front of the audience. I believe that the audience is that last character in any piece that you write in the theater. You have to have the audience there to see if it is working or not. It was a very gratifying opening night in Dallas, we got such an amazing audience response: wonderful laughter, lots of tears. The audience seemed very connected to what was going on and we felt very very proud of the entire project. Massive relief!

I have not seen *Great Scott* yet, but I'll ask this based on what I have read. Do you think the football component, which seems central to it, is going to make it an opera that makes sense in American only? If it is produced in Brazil, are they going to have to substitute soccer for football?

No. Actually the football element is not central to it,

Composer Jake Heggie (Photo by Ellen Appel)

Heggie'nin en son opera çalışması olan *Great Scott*'ın ilk gösterimi ise 2015 Ekim ayının sonunda Dallas'ta yapıldı. Bu eser 2016 Mayıs'ında San Diego'da gösterilecek. Terrence McNally'nin özgün librettosunda yerel opera şirketini iflastan kurtarmak amacıyla doğduğu yere geri dönen diva Arden Scott'un öyküsü anlatılıyor. İnsanların sanata olan ihtiyaçları ile çok para getiren profesyonel spora olan tutkularının yarattığı çelişki dile getiriliyor.

Heggie'nin şu sıralarda üzerinde çalıştığı proje *It's a Wonderful Life* (Şahane Hayat). Başrollerini James Stewart ve Donna Reed'in oynadığı 1946 tarihli unutulmaz Frank Capra filmi esas alınmış. Filmde bir melek intihar eşiğinde olan umutsuz bir işadamına onsuz geçen hayattan sahneler sergileyerek varlığının değerini gösterir. Heggie'ye göre Gene Scheer'in librettosu sadece filmi sahneye taşıyan bir uyarlama değil, sahne için yaratılan yepyeni bir dünya. Houston Grand Opera için tasarlanan operanın ilk gösterimi 2016'nın sonunda olacak, daha sonra da San Francisco'da gösterilecek.

Konuşmayı seven, ifade gücü kuvvetli, esprili ve cana yakın besteci Jake Heggie ile 2015'in son ayında sohbet ettim.

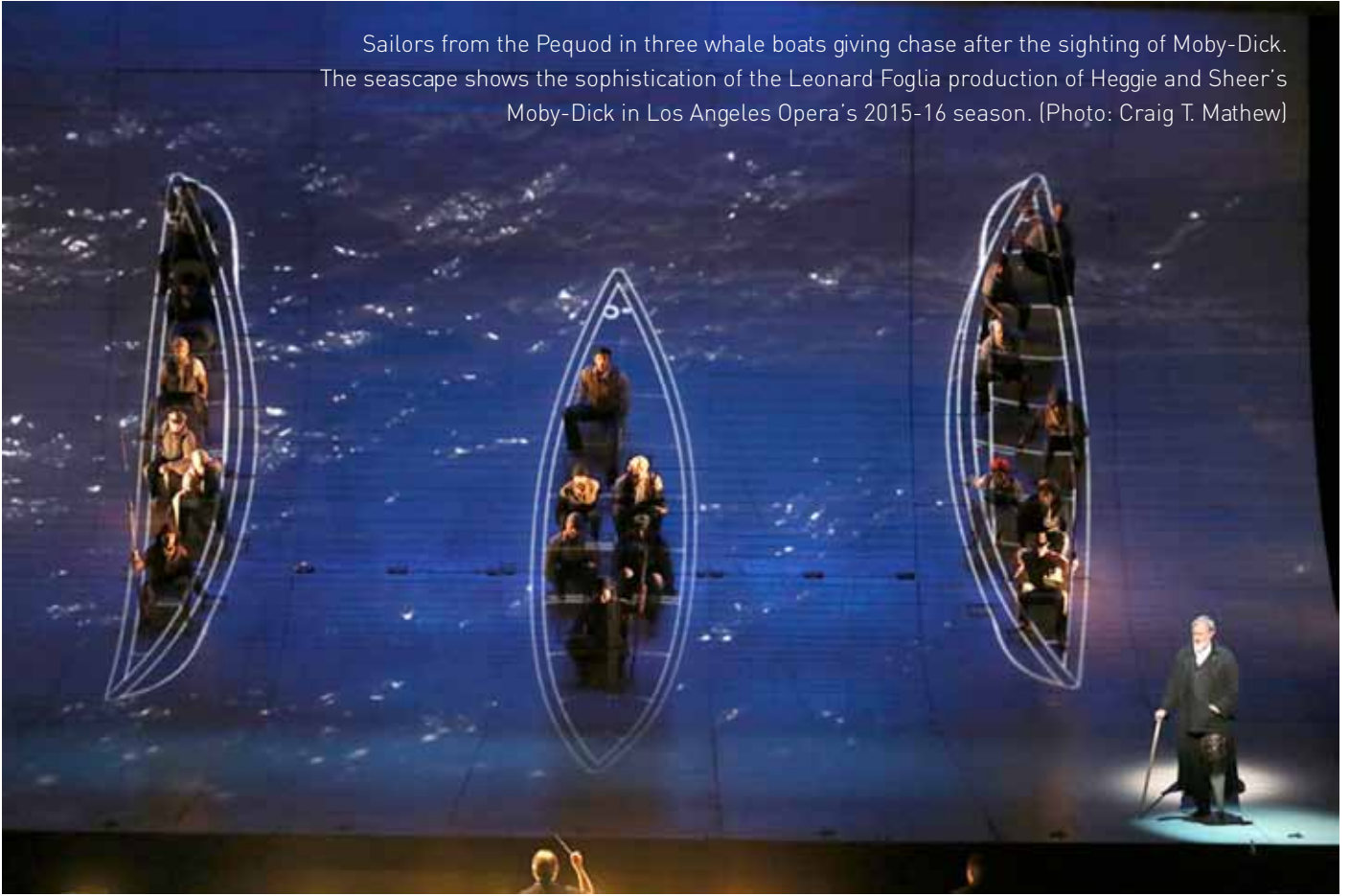
Merhaba Maestro.

Lütfen bana Jake de!

Benimle konuşmaya zaman ayırdığınız için teşekkür ederim. Bu söyleşi Mersin'de çıkan Akdeniz Opera ve Bale dergisi AKOB'da yayımlanacak.

Harika birşey.

Sailors from the Pequod in three whale boats giving chase after the sighting of Moby-Dick. The seascape shows the sophistication of the Leonard Foglia production of Heggie and Sheer's Moby-Dick in Los Angeles Opera's 2015-16 season. (Photo: Craig T. Mathew)

I don't know where that rumor started. It is tangential to the piece. What is central to the work is the struggle for the arts to survive and whether it is worthwhile to do old operas, new operas, or any opera at all. Especially in a world that is obsessed with making money – and professional sports is a big money maker – whereas the performing arts is not a big money maker, but it has always been central and essential to our culture as human beings. So it's really asking the big question of what matters to us. What we do and the choices and the sacrifices we make for our dreams. I think anyone can relate to that: whether you are in the arts, in the sports or in journalism, or you are a teacher or a doctor.

How optimistic are you about the future of opera? The music education is slowly disappearing it seems, at least in the USA.

Yes it is and that is a big concern. I also feel that in a way politically the arts have been under attack for many years. But what's been surprising and encouraging to me is the number of smaller opera companies that have popped up all over, and the number of new operas that have been commissioned lately. When I wrote *Dead Man Walking* in 2000, it was one of maybe three or four premieres that year. I don't know the exact number but someone told me this year it is about *forty* world premieres in North America. That's a huge difference. That tells me something about innovation, connection, and not depending on the way we did things before. So I do feel optimistic about the future of the art form. I know that it won't be the same that it was a few years ago, but that's OK.

Öncelikle daha geçenlerde Dallas'ta prömiyeri yapılan son operanız *Great Scott*'un başarısını tebrik ederim. Çok tatmin edici olmuş olmalı. Açılış gecesi hakkında kişisel düşüncelerinizi öğrenebilir miyim?

Çok heyecan vericiydi. Bu operayı bir araya koymak dört yıl aldı. Bu süreç içinde herkesin iyi niyetle çalıştığı şüphe götürmez ama opera o kadar büyük bir uğraş ki açılış gecesine kadar her şey soyut kalmaya mahkûm. Prömiyerde eseri sadece seyirci değil onu yaratmakta rolü olan herkes ilk defa duyuyor denebilir. Broadway'deki müzikallerin aksine operada açılış öncesi izlemelerle seyirci önünde her gün bir şeyler değiştirip ince ayar yapmanız mümkün değil. Sahne için yazılmış eserlerde izleyici her zaman eserin son karakteridir; eserin çalışıp çalışmadığını anlamak için izleyicinin reaksiyonunu görmek gerekir. Bu açıdan Dallas'ta çok tatmin edici bir açılış gecesi oldu, izleyicinin tepkisi mükemmeldi: kahkahalara ve gözyaşlarına şahit olduk. Seyirciler sahnede olanlarla kendi aralarında bir bağ kurmuş gibiydi. Bu nedenle projenin sonucu beni çok gururlandırdı. Rahat bir nefes aldım!

***Great Scott*'u daha izlemedim ama okuduklarıma dayanarak bir soru sormak istiyorum. Amerikan futbolunun öyküde oynadığı rol acaba bu operayı sadece Amerika için geçerli bir eser mi yapıyor? Yani Brezilya'da sahneye konulsa Amerikan futbolunun yerine futbol mu koymak gerekecek?**

Hayır! Aslında futbol ögesi o kadar önemli değil, bu söylentinin nerede başladığını bilmiyorum. Konuyla ilgisi yüzeysel. Oyunun temel fikri günümüzde sanatın verdiği yaşam savaşı. Klasik operaları, veya yeni operaları göstermenin anlamı var mı? Kısacası opera sanatının değeri var mı? Para kazanma saplantısı hastalık halinde olan bir dünyada yaşıyoruz – özellikle profesyonel sporda çok para

I've read that the number of world-wide productions of *Dead Man Walking* is fifty and climbing.

Yes, I am very pleased with that.

I saw *Moby-Dick* a while ago in Los Angeles. Leonard Foglia's production was incredible. So much so that I thought maybe it would be difficult to come up with a new approach to it.

It will have its European premiere and there will be a second production without the projections and other bells and whistles so that smaller companies can do it. That's the wonderful thing about directors and designers; every now and then you see something like the Leonard Foglia production of *Moby-Dick* and you think "My, God. How can it be done any other way? How can it be done any better or any more exciting?" But then there comes along a new designer and director and then it is equally exciting – it's just that we do not see it yet.

But you are not redacting the music in any way, are you?

No, the score is staying absolutely the same.

The chorus had a big part in *Moby-Dick*. Also your *Radio Hour* is termed a 'choral opera.' Can you tell me about place of choral writing in your work?

Well, I've always liked choral writing and the chorus in opera is very special because it can represent many different things. It can represent the psychology of a group of people, it can represent a mob mentality, it can represent nature. Choral writing is a very versatile, flexible medium. So I've always enjoyed it in my work. In *Dead Man Walking*, it's very specific, it's mostly prisoners on death row in prison or groups of nuns and children. In *Moby-Dick* it's the sailors. So writing a choral opera is a wonderful challenge. It was demanding but it was all about what story we were going to tell and how the chorus was going to be used. Gene Scheer and I came up with the idea that we'd split the chorus in two and half of this chorus would be inside this woman's head, and the other half the chorus would be the world outside her head. We would get the perspective from the inside and the outside of her world as a silent actress moves through the production. I just loved the idea so much and especially as the piece progresses and those two worlds combine, the inside and the outside end up both speaking to her at the same time in a similar voice. At that point she can find peace – when she resolves the inside and the outside and she finds her place. It was a wonderful, challenging way to tell the story of this woman. I loved it, I was really really proud of the production that they did.

You have recently written an acapella piece for *The King's Singers*, haven't you?

That's true. Unfortunately there is no recording of it yet.

Heggie ve Sheer'in Moby-Dick operasından bir sahne

(Fotoğraf: Craig T. Mathew, Los Angeles Opera).

dönüyor – bunun yanı sıra sahne sanatları para getirmiyor, ama insan olarak kültür hayatımızın vazgeçilmez bir yönünü, bir odak noktasını oluşturuyor. Bu opera bu nedenle bizim için gerçekten önemli olan bir soruyu dile getiriyor. Hayallerimiz için hangi fedakârlıkları yapmaya değer? Bu toplum içinde herkesi ilgilendiriyor: sanatçıları, sporcuları, gazetecileri, öğretmenleri, doktorları...

Opera sanatının geleceği hakkında iyimser misiniz? En azından ABD'de müzik eğitimi yavaş yavaş ortadan kalkıyor gibi görünüyor.

Evet öyle, bu büyük bir sorun. Ben sanatın uzun yıllardır politikacıların saldırısı altında kaldığına da inanıyorum. Beni şaşırtan ve sevindiren şey son zamanlarda ortaya çıkan küçük opera toplulukları ve ısmarlanan yeni operaların sayısı. 2000'de *Dead Man Walking*'i yazdığım zaman o sene açılışı yapılan üç ya da dört yeni operadan biriydi. Kesin sayısını bilmiyorum ama duyduğuma göre bu sene sadece Kuzey Amerika'da dünya prömiyeri yapılan kırk opera var. Aradaki fark müthiş. Bu bana daha önce yaptıklarımızdan bağımsız bir yaklaşımın, yeniliğe açıklığın ve izleyici ile arada kurulan bir bağın olduğunu söylüyor. Yani bu sanat formunun geleceği hakkında iyimser hissediyorum. Birkaç yıl önceki gibi olmayacak biliyorum ama bu bir sorun değil.

***Dead Man Walking*'in şimdiye kadar dünya sahnelerinde elliden fazla değişik gösterimi olduğunu duydum.**

Evet, bundan çok memnunum.

Bir süre önce *Moby-Dick*'i Los Angeles'te izledim. Leonard Foglia'nın sahneye koyuşu inanılmazdı. O kadar ki başka bir yaklaşımla nasıl gösterilebilir düşünmek zor.

Avrupa prömiyerini ikinci bir yapımcı gerçekleştirecek. Bu sahnelenmesinde projeksiyonlar ve diğer süslemeler olmayacağı için küçük opera toplulukları için daha uygun olacak. Bu opera yöneticileri ve tasarımcılarının ne harikalar yaratabileceğine işaret; Leonard Foglia'nın *Moby-Dick*'i gibi bir yapımcıya göre fırsatını yakalayınca insan "Tanrım, bu başka türlü nasıl yapılabilir ki? Nasıl bundan daha iyi ve heyecan verici olabilir ki?" diye düşünmekten kendini

Soprano Joyce DiDonato,
besteci Jake Heggie ve mezo
soprano Frederica von Stade
(Fotoğraf: Pam Pagels).

Can we say that redemption, transformation, hope are the central elements of drama that resonate with you?

Yes. Loss, life and death.

Now you are working on *It's a Wonderful Life*. Would you say this is an exception?

Not really. If you recall the story or the movie, it's a man thinking about killing himself, because he hasn't realized that his life has any value. A magical thing happens and an angel comes and visits him and shows him very specifically all the lives he has touched and transformed and changed, and how the world is a better place because of him. To me, that is extremely operatic. The fact that this man is thinking of taking his life and leaving everything behind, and it takes other people in his life to make him realize how special his presence on the planet has been. This seems very operatic to me.

The James Stewart film always felt like a feel-good movie. That's why I asked the question.

Yes, it does have a sense of redemption. He finds something very special that he did not know about himself with the guidance of this angel, and the fact is we all have angels in our lives that are there to show us how special we are on the planet if we

alamıyor. Ama sonra başka bir yönetmen ve tasarımcı ortaya çıkıyor ve aynı derecede heyecan yaratabiliyor. Daha görmediğimiz için nasıl olabileceğini tahmin edemiyoruz.

Ama müziğin değiştirilmesi söz konusu değil, değil mi?
Hayır, partisyon kesinlikle aynı kalıyor.

***Moby-Dick*'te koronun büyük rolü var. Ayrıca *Radio Hour* adlı eseriniz bir 'koral opera' olarak adlandırılıyor. Çalışmalarınızda koronun yeri üzerine bana neler söyleyebilirsiniz?**

Koro için yazmak her zaman hoşuma giden bir şey olmuştur. Operada koronun özel bir yeri var çünkü çok farklı şeyleri temsil edebiliyor; örneğin bir grup insanın psikolojisini, bir kalabalığın zihniyetini, veya doğrudan doğayı anlatabiliyor. Koral yazım esnek ve çok yönlü bir araçtır, bu yüzden her zaman çalışmalarımda yeri olmuştur. *Dead Man Walking*'de koro olarak çok belirli gruplar söz konusuydu; hapisanede idam mahkûmları ya da rahibeler veya çocuklar. *Moby-Dick*'te ise koro denizcilerden oluşuyordu. Bu nedenle koral bir opera yazmak beni bazı sorunlarla karşı karşıya bıraktı. Gene Scheer'le beraber sonunda verdiğimiz karar koroju ikiye bölerek kullanmaktı. Bir yarı öyküdeki kadının kafasının içindekileri dile getirecekti, diğer yarı ise onun dışarısındaki dünyayı. Sahnede şarkı söylemeyen bir aktörün hareketini izlerken bu kadının dünyasına hem içeriden hem de dışarıdan bakma olanağı

Piyano hep yakınımdaydır ama ben UCLA’de öğrenciyken çok değerli bir öğretmenim “Fikirlerini mutlaka piyanodan uzak geliştir” demişti. Ben bir piyanistim, piyano çalarak büyüdüm, ama beste yaparken piyanodan uzak durmak gerekiyor, aksi takdirde fikirleriniz ellerinizin yapabileceği şeylerle sınırlanabilir. Ben fikirlerimi piyanodan uzak geliştiririm, daha sonra gerekirse bazı şeyleri piyanoda denerim.

I compose near the piano. A great teacher of mine when I was back at UCLA told me “Make sure you get your ideas away from the piano.” Because I am a pianist, I grew up playing the piano. You need to get your ideas away from the piano so that you don’t get locked into only what your hands can do. I try to get my ideas away from the piano and then work them out near or at the piano afterwards

take the time to recognize it. I think it is a story for all time and all people; it is very human, it is a story anyone can relate to. It is recognizing that one life can make a difference in such a profound way.

Is it finished?

No, I am still working very hard on it. I wish it were finished! Those are the favorite pieces of mine: the ones that are done!

Wouldn’t it be great if it became a standard Holiday staple like the *Messiah* or the *Nutcracker*?

Absolutely. That would be wonderful. No problem. I’ll take it!

If I may ask a few questions on the manner you compose?

I write everything by hand with pencil and paper. In my studio, I have blank paper, pencil and eraser, and that’s it.

Real paper?

Yes, I write on real paper.

bulunacaktı böylece. Bu fikir benim çok hoşuma gitti, özellikle eser ilerledikçe bu iki dünyanın bir araya gelmesi ve onunla konuşan iki sesin yavaş yavaş birbirine yakınlaşmaya başlaması güzel oldu. Zaten işte bu noktada dış ve iç dünyalar birbiriyle buluştu ve karakter de artık kendisiyle barıştı. Bu kadının hikâyesini anlatmak için harika ama zorlu bir yoldu. Ortaya çıkan yapıma da bayıldım, her yönüyle gurur duydum.

Yakınlarda *King’s Singers* topluluğu için acapella bir parça yazdınız değil mi?

Evet. Ne yazık ki daha kaydı yok.

Kurtulma, dönüşüm ve ümit sizin için en ağırlık taşıyan dramatik öğelerdir diyebilir miyiz?

Evet. Kayıp, yaşam ve ölüm...

Şimdi *It’s a Wonderful Life* üzerine çalışıyorsunuz. Bu açıdan karakteri değişik mi sayılır?

Hayır değil. *It’s a Wonderful Life*’ın hikâyesini veya filmini hatırlarsak, hayatının herhangi bir değeri olmadığını düşüncesiyle aklından kendini öldürmeyi geçiren bir adamın öyküsüdür. Bir mucize olur ve bir melek tarafından ziyaret edilir. Melek ona yaşamı süresince dokunup değiştirdiği hayatları gösterir, dünyanın onun sayesinde daha iyi bir yer olduğuna onu ikna eder. Bana sorarsanız bu son derece operatik bir konu. Bu adam intihar edip her şeyi geride bırakmayı düşünürken aslında diğer insanların yaşamında ne kadar olumlu etkisi olduğu ve varlığının bu dünya için ne kadar özel olduğunu anlıyor. Bana bu çok operatik geliyor.

James Stewart’ın o filmi bana hep kendimizi iyi hissetmemiz için yapılmış gibi görünmüştü. Yukarıdaki soruyu onun için sordum.

Evet, bir kurtuluş anlamı bulmak mümkün. Bu meleğin rehberliğinde kendisi hakkında bilmediği şeyler keşfediyor. Gerçekte hepimizin hayatında ne kadar özel ve değerli olduğumuzu gösterecek melekler var, yeter ki bunu anlamak için durup düşünelim. Bu tüm zamanlar ve tüm insanlar için geçerli bir kavram; bizi insanoğulları olarak ilgilendiren bir konu. Tek bir insan hayatının bile hepimiz için ne kadar önemli olduğunu gösteriyor.

Bu operayı bitirdiniz mi?

Hayır, hala üzerinde çalışıyorum. Keşke bitmiş olsa! Zaten benim en sevdiğim çalışmalar bunlardır: bitmiş olanlar!

***Messiah* ya da *Fındıkkıran* gibi Noel’de çalınan bir standart haline gelse harika olmaz mı?**

Kesinlikle. Bu harika olurdu. Bana uyar!

Beste yapma yönteminiz üzerine bir kaç soru sorabilir miyim?

Ben her şeyi kalem ve kağıt kullanarak elle yazıyorum. Çalışma odamda önümde boş kağıt, kalem ve silgi bulunur, o kadar.

Gerçek kağıt mı?

Evet, gerçek kağıt.

Bestelerinizi genellikle piyanoda mı yaparsınız?

Hayır. Piyano hep yakınımdaydır ama ben UCLA’de öğrenciyken çok değerli bir öğretmenim “Fikirlerini mutlaka piyanodan uzak geliştir” demişti. Ben bir piyanistim, piyano çalarak büyüdüm, ama beste yaparken piyanodan uzak durmak gerekiyor, aksi takdirde fikirleriniz ellerinizin yapabileceği şeylerle sınırlanabilir. Ben fikirlerimi piyanodan uzak geliştiririm, daha sonra gerekirse bazı şeyleri piyanoda denerim.

Do you compose on the piano?

I compose near the piano. A great teacher of mine when I was back at UCLA told me "Make sure you get your ideas away from the piano." Because I am a pianist, I grew up playing the piano. You need to get your ideas away from the piano so that you don't get locked into only what your hands can do. I try to get my ideas away from the piano and then work them out near or at the piano afterwards.

Do you change the libretto as you go along and how does that work with your librettists?

Yes. I need to work with librettists who are very comfortable with language and situations because ultimately when you are writing a big drama like an opera, the music has to lead. You need to get the primary information from the music and so that even if you don't understand every word, you'll understand emotionally what's going on. That means when the music has to lead, sometimes the words that are on the page might not be the right words, or there might be too many words. I need to be able to tell that to my librettist and have discussions about new words, or no words or a new section. Also, when I'm composing, sometimes we'll find out more information about a character because of the music, more information than we knew before. And that means we need to rewrite the character. That happened in *Moby-Dick* with the character of Pip, the young cabin boy. We found out more about Pip in the second act, and then we had to go back and change things in the first act to catch up with the character. So I work very closely with the librettist, all the way through. The libretto is done when the music is done.

This is all in a healthy, collaborative spirit I assume?

JH: Absolutely. Every project is about the people you are in the room with, who you want to spend time with and who you respect creatively. An opera can take two to four years, so you'd better enjoy being with that person and have a very good working relationship.

The poster for Frank Capra's 1946 movie *It's a Wonderful Life* starring James Stewart and Donna Reed. Composer Jake Heggie and librettist Gene Scheer's opera of the same name will premiere in Houston, Texas in December 2016.

Başrollerini James Stewart ve Donna Reed'in oynadığı 1946 tarihli unutulmaz Frank Capra filmi *It's a Wonderful Life* (Şahane Hayat) afişi. Heggie ve Scheer'in aynı adlı operasının dünya prömiyeri Aralık 2016'da Houston'da yapılacaktır.

Beste çalışmalarınız devam ederken librettoyu değiştirdiğiniz oluyor mu? Bunu libretto yazarınız ile nasıl ayarlıyorsunuz?

Evet oluyor. Bir opera gibi büyük bir dram yazarken müzik her zaman başı çeker, dolayısıyla libretto yazarınızın dile hâkim ve esnek olması gerekir. Dinleyici ana fikri müzikten alır, söylenen her kelime anlaşılıyor olsa bile müzik duygusal olarak sahnede ne olup bittiğini ifade eder. Bu anlamda müzik yol gösterir. Sayfa üzerindeki sözcükler bazen uygunsuz veya gerektiğinden çok sayıda olabilir. Bunu libretto yazarıyla tartışıp kelimeleri değiştirmek, azaltmak, veya yeni bir bölüm yaratmak üzere anlaşmak söz konusudur. Ayrıca bazen müzik size bir karakter hakkında daha fazla bilgi verip daha önce bilmediğiniz bazı şeyleri işaret ediyor olabilir. O zaman bu karakterin tekrar kaleme alınması gerekir. Bu *Moby-Dick*'teki miço Pip karakteri için söz konusu olmuştu. İkinci perdede müziksel olarak Pip hakkında daha fazla bilgiye sahip olduk, karakterin tutarlı olması için geri dönüp birinci perdedeki yazımı değiştirmemiz gerekti. Yani libretto yazarım ile çok yakından ve aralıksız çalışıyorum. Libretto ancak müziğin bestelenmesi bittiği zaman bitiyor.

Sanırım bu sağlıklı bir işbirliği ruhu içinde yapılıyor?

Kesinlikle. Kendinizi aynı projede bulduğunuz, yaratıcılığın saygı duyduğunuz kişilerle çalışmak güzel bir şey. Bir operanın ortaya çıkışı iki ile dört yıl arasında bir zaman alabilir. Bu uzun süre içinde beraber çalıştığınız kişiden hoşlanmanız, iyi bir çalışma ilişkisi içinde olmanız çok önemlidir.

Yakın arkadaşlarım var, eleştirileri okuyup iyi ya da kötü olduğunu bana söylüyorlar. Eğer sürekli olarak problem olarak ortaya çıkan bir şey varsa buna tabii ki dikkat etmem gerekiyor. Eleştirmenlere ve yazarlara son derece saygım var, benim kişisel sorunum ise - eleştiri iyi de olsa kötü de olsa – kullanılan dilin beynimde yer etmesi ve üzerinde çalıştığım parçadan çok kafamın buna takılması. Bunu yapamam.

Do you care what the critics think?

I actually don't read reviews. I did through the premiere of *Dead Man Walking*. I have very good friends who read reviews for me and they tell me whether it is good or bad. If there is something that's consistently coming up that doesn't work, then that's something I need to pay attention to. I respect reviewers and writers enormously, but my personal problem is - whether it's a good review or a bad review - if I read the specific language, that gets in my brain and then I am thinking more about that than the piece I am writing, and I can't do that. But they matter enormously and I respect them very much.

What are your all-time favorite operas?

How many can I have?

Let's say three?

Peter Grimes was a very important piece for me formatively. I also admire *Così fan tutte* and *La Traviata*.

What do you do in your free time?

I love to read, I love movies, I love traveling and seeing the world, I have a dog I love taking to the beach and walking. In fact I get a lot of ideas when I'm walking my dog. I have very close friends and family, I love spending time with them. I'm actually a very private, quiet and shy person. I know how to be in public, I like people and I like meeting people but my innate nature wants me to stay very private.

Thank you Maestro - I meant Jake.

It's my pleasure.

I have very good friends who read reviews For me and they tell me whether it is good or bad. If there is something that's consistently coming up that doesn't work, Then that's something I need to pay attention to. I respect reviewers and writers enormously, but my personal problem is - whether it's a good review or a bad review - if I read the specific language, that gets in my brain and then I am thinking more about that than the piece I am writing, and I can't do that.

Eleştirmenlerin yazdıklarını önemsiyor musunuz?

Ben aslında eleştirileri okumuyorum. Son okuduğum *Dead Man Walking*'in prömiyeriydi. Yakın arkadaşlarım var, eleştirileri okuyup iyi ya da kötü olduğunu bana söylüyorlar. Eğer sürekli olarak problem olarak ortaya çıkan bir şey varsa buna tabii ki dikkat etmem gerekiyor. Eleştirmenlere ve yazarlara son derece saygım var, benim kişisel sorunum ise - eleştiri iyi de olsa kötü de olsa - kullanılan dilin beynimde yer etmesi ve üzerinde çalıştığım parçadan çok kafamın buna takılması. Bunu yapamam. Ama eleştirmenlerin son derece önemli olduğunu biliyorum ve çok saygı duyuyorum

En sevdiğiniz operalar hangileri oluyor?

Kaç tane seçebilirim?

Üç diyelim?

Peter Grimes benim opera anlayışımı şekillendiren eserler arasında en önemlilerinden oluyor. Sonra hayran olduğum operalar arasında *Così fan tutte* ve *La Traviata* var.

Boş zamanınızı nasıl değerlendiriyorsunuz?

Kitap okumayı ve film seyretmeyi severim. Seyahat etmek ve dünyayı görmek, köpeğimle plajda oynamak hoşuma giden şeylerdir. Zaten köpeğimle yürürken aklıma bir sürü fikir geliyor. Yakın arkadaşlarımla ve ailemle vakit geçirmeyi severim. Ben aslında içine kapanık, sessiz ve utangaç bir insanım. Toplum içinde nasıl davranmam gerektiğini elbette ki biliyorum, insanları ve yeni insanlarla tanışmayı da severim, ama doğuştan içine kapanık bir kişiliğim var. Benim yapım böyle.

Teşekkürler Maestro - yani Jake demek istedim.

Bu benim için bir zevk.